



NACKA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2019-12-03
meddelad i
Nacka

Mål nr: B 6192-19

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

Omar Abumghaiseeb, 19840818-9077
Frihetsberövande: Häktad
Stensövägen 6 Lgh 1411
138 30 Älta

Offentlig försvarare:

Advokat Sara Fahmy
Advokatfirman Defens AB
Kornhamnstorg 57
111 27 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Carolin Hagvil
Åklagarmyndigheten
Söderorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1194
141 24 Huddinge

Målsägande

Julinne Piper
Sekretess, se Partsbilaga sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Silvia Ingolfssdottir Åkermark
Brottsbyrån Advokaterna Åkermark &
Lodin AB
Parmmätargatan 7
112 24 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2017-12-27
2. Grov misshandel, 3 kap 6 § 1 st brottsbalken
2018-03-10 -- 2019-09-09 (4 tillfällen)
3. Grovt olaga hot, 4 kap 5 § 2 st brottsbalken
2019-09-09 -- 2019-09-11

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 69 131 07 Nacka	Sicklastråket 1	08-561 656 10 E-post: nacka.tingsratt.avdelning1@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se		måndag - fredag 08:00-16:30

4. Synnerligen grov misshandel, 3 kap 6 § 2 st brottsbalken
2019-09-11 -- 2019-09-12

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2017-12-27 -- 2019-09-12
2. Grov kvinnofridskränkning, 4 kap 4 a § 2 st brottsbalken
2017-12-27 -- 2019-09-12

Påföljd m.m.

Fängelse 8 år

Skadestånd

Omar Abumghaiseeb ska betala skadestånd till Julinne Piper med 218 250 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 september 2019 till dess betalning sker.

Häktning m.m.

Omar Abumghaiseeb ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Silvia Ingolfssdottir Åkermark får ersättning av staten med 228 370 kr. Av beloppet avser 159 045 kr arbete, 19 924 kr tidspillan, 3 727 kr utlägg och 45 674 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska stanna på staten.
 2. Sara Fahmy får ersättning av staten med 243 118 kr. Av beloppet avser 157 320 kr arbete, 35 420 kr tidspillan, 1 754 kr utlägg och 48 624 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska stanna på staten.
-

BAKGRUND

Julinne Piper och Omar Abumghaiseeb träffades när Julinne var mycket ung, enligt henne själv var hon 16 år gammal. Omar Abumghaiseeb är drygt tio år äldre. De var kompisar under något år och blev sedan tillsammans. Då flyttade hon in i hans lägenhet i Karlstad. De har under åren sedan dess bott och arbetat på olika platser i Sverige; i Värmland, i Norrland och i Stockholm. De har dock inte alltid bott tillsammans. Under perioder har de dessutom haft uppehåll i förhållandet.

Under 2016 flyttade de tillsammans till Stockholm och bodde en tid hos Omar Abumghaiseeb's bror, Muhair Abumghaiseeb, och därefter i Saltsjöbaden. De flyttade under 2017 till en gemensam bostad på Stensövägen i Älta, Nacka kommun. Enligt Julinne Piper blev Omar Abumghaiseeb med tiden alltmer kontrollerande, verbal och aggressiv mot henne, medan Omar Abumghaiseeb å sin sida har menat att hon var socialt isolerad och beroende av honom. Enligt Omar Abumghaiseeb gjorde hon saker för att kontrollera honom och för att få honom att känna dåligt samvete i förhållande till henne.

Den 12 september 2019 hade Julinne Piper erhållit omfattande skador och de besökte därför Nacka närakuten. De besökte senare samma dag, efter remiss, Södersjukhusets akutmottagning i Stockholm. I akutjournalen antecknades som besöksorsak, utöver remiss från Nacka närakut, multipla skador efter falltrauma. I journalen antecknades att patienten berättat att hon ”igår” efter kl. 17 ramlat baklänges nedför en stentrappa, att hon hade haft tunga verktygslådor i armarna, tappat balansen och därför ramlat. Personalen på sjukhuset trodde på grund av skadornas utseende och omfattning inte på den förklaringen till att hon skadat sig. Senare uppgav Julinne Piper för sjukhuspersonal att Omar Abumghaiseeb hade slagit henne.

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har nu yrkat att Omar Abumghaiseeb ska dömas för grov kvinnofridskränkning, synnerligen grov misshandel och grov misshandel samt fört fram de gärningspåståenden som framgår av stämningsansökan, *domsbilaga 1*.

Åklagaren har under huvudförhandlingen i målet justerat sina gärningsbeskrivningar så som framgår av den nämnda domsbilagan.

Målsäganden Julinne Piper har biträtt åtalet och yrkat skadestånd i enlighet med vad som framgår av *domsbilaga 2*. Hon har dock under förhandlingen justerat yrkandet om ersättning för sveda och värk (fysiskt och psykiskt lidande) med anledning av händelsen nr 7 (av åklagaren benämnd "Sista händelsen") på så sätt att det begärts ersättning med 5 000 kr för två månader. Hon har alltså i den delen yrkat 2 400 kr mer än i sin skriftliga inlägga, vilket ger en totalsumma på 246 050 kr i stället för 243 650 kr.

Omar Abumghaiseeb har förnekat gärningarna under punkterna 1–6 och 8 i åtalet och anfört att inget av det som påståtts där har inträffat. Omar Abumghaiseeb har således i dessa delar bestritt ansvar för grov kvinnofridskränkning, grov misshandel, misshandel och grovt olaga hot.

När det gäller punkten 7 har han erkänt att han har slagit målsäganden med ett bälte på kroppen och med ett aluminiumrör på kroppen och i huvudet så att hon har fått allvarliga skador. Han har med avseende på punkten 7 förnekat övriga delar, dvs. att han har slagit målsäganden i ansiktet, i huvudet och på örat, att han har tagit stryptag på henne, att han har dragit henne i håret, att han har sparkat henne i magen samt att han har huggit eller stuckit henne med en kniv.

Han har hävdat att Julinne Piper – när han slog henne – redan hade flertalet av de skador som framgår av förundersökningsmaterialet. Han har vidare anfört att

Julinne Piper hade utvecklat ett självskadebeteende, med eller utan tillhyggen, och att hon dagligen brukade ofantliga mängder cannabis.

De erkända delarna av påståendet i punkten 7 ska enligt Omar Abumghaiseeb rubriceras som misshandel av normalgraden. Det som talar för att gärningen skulle kunna rubriceras som grov misshandel är enligt Omar Abumghaiseeb att tillhyggen har använts, men detta motiverar enligt honom i vart fall inte att gärningen ska rubriceras som synnerligen grov misshandel.

Omar Abumghaiseeb har medgett att utge ett skadestånd till Julinne Piper svarande mot de delar han har erkänt. Han har härvid, efter målsägandens precisering, vilken får uppfattas som en justering, medgett att betala 20 000 kr för kränkning och 5 000 kr för sveda och värk.

Omar Abumghaiseeb har i övriga delar, med hänvisning till inställningen i skulldelen, bestritt skadeståndsyrrkandet och inte vitsordat några belopp som skäligen i och för sig. Omar Abumghaiseeb har anfört att en eventuell skadeståndsskyldighet för honom under alla förhållanden – med beaktande av hans ekonomiska förhållanden och med tillämpning av bestämmelsen i 6 kap. 2 § skadeståndslagen – ska jämkas, i första hand till 0 kr. Han har skulder på närmare 1 miljon kr och skulderna hänför sig inte till bostadslån.

Han har inte haft någon invändning mot sättet att beräkna ränta.

UTREDNINGEN I MÅLET

Omar Abumghaiseeb har hörts i tingsrätten och det förhöret har åberopats av åklagaren. Åklagaren har vidare åberopat målsägandeförhör med Julinne Piper samt vittnesförhör med Martin Östberg (läkare), Lorena Diaz (undersköterska), Andreas Hedlund (polis), Cecilia Besev Swing (rättsläkare), Victor Herrlin (en granne på

Stensövägen i Älta), Michelle Barazi (polis), Marlene Piper Ekström (målsägandens mamma), Muhair Abumghaiseeb (Omar Abumghaiseeb's bror) och Ann-Charlotte Berg (målsägandens chef på hemtjänsten i Värmland).

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat händelserapporter, fotografier, journalanteckningar, rättsintyg, avrapporteringspromemoria, protokoll över platsundersökning, sakkunnigutlåtanden från NFC, blodbildsanalys på Stensövägen i Älta, sms-konversation mellan Julinne Piper och henne väninna samt sms till Omar Abumghaiseeb.

Målsäganden har åberopat samma bevisning som åklagaren och därtill läkarintyg i skadeståndsdelen.

Omar Abumghaiseeb har åberopat syn av en filmupptagning av en festivalhändelse i Irak där människor utövat vad som ser ut som ett s.k. självskadebeteende.

När det gäller vad som har framkommit av utredningen i målet kommer redan under denna rubrik Julinne Pipers och Omar Abumghaiseeb's berättelser, rättsintygets innehåll samt rättsläkaren Cecilia Besev Swings vittnesmål att redovisas i huvudsak. När det gäller vad som i övrigt framkommit av utredningen, exempelvis övriga vittnesmål, återkommer tingsrätten i relevanta delar under domskälen.

Julinne Piper har berättat i huvudsak följande.

Allmänt om förhållandet

Hon och Omar Abumghaiseeb träffades när hon var 16 år gammal. Hon bodde då i Värmland. De var sedan kompisar i något år innan de blev tillsammans. Hon var 17 år när hon flyttade in hos Omar i hans lägenhet i Karlstad. Hon tyckte att Omar var en fin och bra människa.

De senaste fyra åren förändrades Omar. Han började drömma mardrömmar, talade i sömnen och blev aggressiv. Han kunde säga att han ville gå ut och slå ned någon. Vidare kunde han ha sönder saker; han bröt t.ex. sönder sin mobiltelefon. Omar blev alltmer verbal mot henne. Han sade till henne att det som hade hänt var hennes fel. Hon hade triggat honom. Innan de flyttade till Norrland fick hon flera slag varje dag och var periodvis helt blåslagen. När de sedan bodde och arbetade en period i Norrland sade han till slut till henne att hon måste åka hem till Värmland, annars skulle han döda henne.

I början av deras förhållande hade hon många kompisar, men Omar hade synpunkter på kompisarna varför hon träffade dem alltmer sällan. Han började kontrollera vilka hon hade kontakt med. Han tyckte att hon behövde mer bildade vänner och att hon borde bli mer bildad själv. Enligt Omar var Julinne och hennes familj raggare, ”som alla i Värmland”. Hon hade det tufft på jobbet och ville bara koppla av och ta det lugnt när hon kom hem. Detta bidrog till en sämre stämning hemma.

Omar blev mer kontrollerande med åren. När hon jobbade i Värmland och han var kvar i Stockholm ville han veta vem hon var med och vilka hon jobbade med. Han ville ha hennes arbetsschema. Han sade till henne att det inte spelade någon roll att hon var i Värmland för han skulle komma åt henne ändå. Hon har drömt mardrömmar om att han har hittat henne i Värmland och slagit henne så mycket att hon dött. När hon var hos Omar i Stockholm tog han hennes dator och telefon. Hon fick bara tala med sin familj i Värmland, och då var det mellan 8.00 och 9.00 på morgonen och 21.00 och 22.00 på kvällen.

Hon har inte utövat något självskadebeteende i den omfattning som skulle kunna åstadkomma sådana skador som nu uppkommit. I högstadiet brände hon sig avsiktligt på handens ovansida en gång och vid ett annat tillfälle drog hon med en

kniv över fingrarnas ovansida. Det var för att hon då hade en svår relation med sin pappa och ville att han skulle förstå henne. Men hon slutade med sådant. Senare en gång slog hon sig dock i ansikte framför sin pappa när hon vara skadad och han inte trodde på hennes förklaring att hon slagit sig själv. Då ville hon inte säga vad som egentligen hänt.

Det var Omar som introducerade cannabis för henne. De kunde använda cannabis tillsammans på lördagar, men det hände även någon gång på fredagar. Den senaste tiden sade Omar till henne att hon inte fick använda cannabis, att det var hans medicin. Men sedan kunde han ändå bli arg på henne om hon inte ville ha för då fick det honom att se dålig ut. Hon rökte aldrig ensam, utan bara med Omar, när han sade till henne. Då brukad de sitta i soffan och titta på film.

Omar har spelat upp en film för henne från en händelse i Irak där man ser människor skada sig själva med ”svärd”. Men hon har inte gjort så på sig själv. När de bodde ett tag i Saltsjöbaden tog hon en kniv och gick in i badrummet. Hon var arg på Omar som klagade på henne hela tiden och tyckte att allt hon gjorde var fel. Hon bråkade under samma period med sin pappa och gjorde detta för att Omar skulle förstå att hon inte mådde bra. Hon gjorde dock inget på sig själv.

När de kom hem från en resa till Finland sade Omar nej när hon skulle tillbaka till jobbet. Hon var så blåslagen till slut att hon inte kunde återvända dit. Sedan blev det bara värre och värre. I början försökte hon försvara sig, men då blev det bara värre och hårdare. Det förklarade han för henne att det skulle bli också. Han är mycket större och starkare än vad hon är. Redan när de bodde i Norrland sade han till henne att det skulle sluta ”väldigt” illa för henne. Men det var först på Stensövägen i Älta som han sade att han skulle döda henne, tortera henne och skära huden av henne.

Hon går nu och pratar med en kurator. Hon har fortfarande ont i armen, men mest i huvudet och ögat. Hon ser mycket sämre på vänster öga och ser svarta prickar

framför ögat. Hon har hål på trumhinnan i det skadade örat. Hon har fortfarande ont i ryggen och knät. Men det är mest tankarna som är jobbiga.

Punkten 1 – misshandel (polishändelsen)

Den händelsen började med några örfilar. Omar puttade eller knuffade henne framåt genom att sätta hela sin fot mot ryggen på henne och trycka. Hon föll framåt och slog i knät. Han slog henne också på ryggen och kroppen med knuten hand i sovrummet innan polisen kom. Hon hann inte hämta sig från ett slag innan nästa slag kom. Hon fick ont av detta och hade ont i knät i en vecka efteråt.

Punkten 2 – grov misshandel (stekpannehändelsen)

Omar höjde en stekpanna för att slå mot henne och hon upplevde det som att den skulle träffa huvudet på henne. Det var en stor, hård och tung stekpanna. Hon höll upp vänster arm för att skydda sig och då träffade stekpannan på underarmen. Stekpannan blev böjd av slaget och de var tvungna att kasta pannan efter det.

Det gjorde mycket ont i armen och hon kunde inte använda den ett tag efter det. Den svullnade upp och blev blå. Det blåa övergick till att bli gult efter ca 14 dagar.

Hon var senare hemma hos sin pappa i Värmland och upptäckte då att hon hade en knöl på armen. Hon åkte till vårdcentralen i Filipstad och de trodde att armen var bruten. Hon fick remiss till röntgen i Karlstad där de konstaterade att armen var bruten och sade till henne att brottet var tre veckor gammalt. Hon fick gips och skena.

Hon arbetade inom äldreomsorgen och var rädd att hon inte skulle få arbeta där med bruten arm så hon klippte upp gipset, tog av det när hon gick till jobbet och låtsades som att hon inte hade brutit armen. Hon bad alltid andra om hjälp när det var tungt,

t.ex. vid tunga lyft. Hon tejpade fast gipset på kvällarna igen. Hon hade gipset i sex veckor.

Punkten 3 – grov misshandel (Finlandsfärjehändelsen)

När de åkte färja till Finland för att hälsa på Omars mamma slog han henne när de befann sig i hytten. Han slog henne i ansiktet, på armarna och på ryggen med sina händer. Ett av slagen var ett knytnävsslag. Hon fick ont och en bula i pannan, vidare blödde hon från näsan och munnen.

Omar slog henne också flera gånger med ett kamerastativ, ett stativ som var till för fotografering med mobiltelefoner. Stativet var någon meter långt, som en ”selfiestång”, men avsett för att stå på golvet och tyngre. Han slog henne upprepade gånger på ryggen och hon blev även träffad på handen. Då fick hon en sårskada på handen. Handen/handleden svullnade upp och såg ut som en boll och det gjorde ont, men hon vet inte säkert om armen bröts vid detta tillfälle. De flesta slagen träffade dock på ryggen. Till slut gick stativet av. Då blev Omar arg på henne och sade att det var hennes fel.

Omar tog vidare stryptag runt hennes hals flera gånger och på flera sätt, bl.a. när hon låg på rygg i sängen. Han tryckte nedåt med en hand över hennes hals. Hon svimmade av.

När de träffade Omars mamma hade de hittat på en förklaring om varför hennes hand såg ut som den gjorde eftersom hon inte skulle få reda på vad som hänt. Hon sminkade över skadorna i ansiktet. Omar gav henne beröm för att hon kunnat hålla fast vid deras påhittade historia när hon pratade med hans mamma.

Punkten 4 – grov misshandel (kabelhändelsen)

Omar slog henne med en avklippt kabel. Han stod mitt emot henne och slog/piskade henne flera gånger över hennes axlar så att änden på kabeln träffade på ryggen. Efter flera slag sprack plasten och koppartrådarna i kabeln stack ut. När kabeln gick sönder tog han fram en ny. Vid ett tillfälle hade hon en vit t-shirt på sig. När den blev blodig fick hon byta tröja. Men när hon tagit av sig tröjan skulle han först plåstra om henne. Han skulle tvätta hennes sår med det sjukvårdsmaterial som finns på bilderna som åklagaren har åberopat. De var då i köket. Hon fick flytta in i soffan i vardagsrummet utan att hon fått ta på sig en ny tröja. Han använde bl.a. handsprit; det gjorde mycket ont. Efter att han hade tvättat henne började han piska henne igen och då fastnade avbrutna kabeltrådar i ryggen på henne.

Vid ett något tidigare tillfälle men inom samma tidsperiod var de på väg att lämna bostaden när han började ge henne flera rapp med kabeln för att hon inte var klar att gå. Hon fick tio rapp för varje gång hon inte var klar. Han gav henne ett antal sekunder för att bli klar och räknade högt. Om hon inte blev klar, vilket hände flera gånger, fick hon tio nya rapp. Det var sår över hela ryggen. Han tvingade henne att ha kabeln runt halsen och då önskade hon att han skulle dra åt så att hon skulle dö.

Som hon minns det inträffade detta två dagar innan hon åkte till akuten.

Punkten 5 – grov misshandel (skohändelsen)

Hon satt i soffan i vardagsrummet och han slog henne upprepat i ansiktet med händerna och med hennes egen sko. Han träffade näsan med skon. Han tryckte sedan in skon hårt i hennes mun. Hon fick mycket ont i näsan och det forsade blod från näsan. Även munnen blödde. Omar sade till henne att det var hon själv som hade åstadkommit blodflödet för att det skulle se värre ut.

Punkten 6 – grovt olaga hot (självordshändelsen)

Vid detta tillfälle ville Omar att hon skulle begå självmord. Han sade till henne att han skulle hälla bensin över henne. Sedan skulle hon själv tända på. Hon hade en tändare. Omar fick henne att skriva ett självmordsbrev på engelska. Hon fick skriva att hon var trött på systemet i Sverige och hur invandrare blev behandlade. Omar hade berättat hur det kändes att brännas till döds och förklarat hur man dör av kvävning. De lämnade lägenheten för att självmordet skulle genomföras på en lämplig plats. Hon hade med sig en särskild ribbstickad klänning som hon skulle ha på sig. Hon var plågad, trött och mådde dåligt men intalade sig att det skulle göra ont en kort stund. Sedan skulle allt vara över.

Det var enligt Omar viktigt att det var hon som tog i alla dörrhandtag osv. när de lämnade lägenheten. Det skulle inte finnas några spår efter honom. Han hade plasthandskar på sig. När de kommit ut ångrade han sig emellertid och de vände hem igen. De befann sig i hissen när han tog ett tag om henne hals med en hand och tryckte till; han tryckte upp henne mot väggen. När de kommit hem lade han en kniv på bordet och frågade ”ska du eller jag göra det?”. Han tog upp kniven och gjorde upprepat huggrörelser mot henne. Det hela utspelade sig från kvällen och över natten till tidig morgon. Hon somnade till emellanåt, men vaknade upp igen. Hon hade sagt att hon inte ville dö, men till slut ville hon inget annat än att dö för att slippa allt; hon ville inte vakna mer. Det tog aldrig slut.

Omar tog självmordsbrevet, rev sönder det och slängde det i soporna.

Punkten 7 – synnerligen grov misshandel alternativt grov misshandel (sista händelsen)

Omar hade slagit henne med kabeln över ryggen. Hon var trött, helt slut, och hade svårt att hålla sig vaken. De hamnade i sovrummet och han slog henne överallt med

kabeln. Han slog henne med händerna i ansiktet och på huvudet. Hon fick ont och skador. Hon tvingades ta av sig alla kläder. Hon var helt naken. Hon fick inte ens ha trosor eller behå på sig. Han bytte till sitt bälte och började slå henne upprepade gånger över hela kroppen med det i stället. Efter ett tag bytte han sida på bältet så att hon träffades av spännet. Till slut lossnade spännet, eller så gick det sönder. De förflyttade sig till köket och där bytte Omar till järnröret och började slå henne med det upprepade gånger. Han slog henne med röret i huvudet. Den sista gången han träffade henne i huvudet var det så hårt att det svartnade för hennes ögon. Hon vaknade upp och tänkte "Nej, varför vaknade jag?!". Hon ville bara att det skulle ta slut. Han slog henne mer och mer och till slut gjorde det så ont att hon inte kunde stå upp. Hon hade så ont att hon inte kunde klara sig på toaletten. Hon fick under denna händelse även ett slag på örat, men är osäker på om det var med röret eller händerna. Han drog henne vidare i håret så att håret lossnade och sparkade henne i magen. Han tog stryptag på henne så att hon svimmade av.

När han slog henne med röret hade han redan stuckit henne med kniven. Han höll henne då hårt i håret. Ömsom drog han henne till sig och ömsom stötte han henne ifrån sig. I andra handen hade han kniven som han riktade mot hennes mage. När han drog henne till sig stötte han till/stack henne på sidan av magen med knivspetsen. Hon trodde att han använde kniven mest som ett hot när han sade att han skulle hugga henne, men sedan drog han henne till sig samtidigt som han gjorde stickrörelser och då träffades hon i magen.

Till slut började Omar själv gråta och han frågade om de kunde dra ett streck över det som hänt om hon överlevde. Han sade att han inte skulle klara sig utan henne. Han sade själv att det lät konstigt eftersom han hade sagt att han skulle döda henne. Hon kunde inte svara, inte röra sig. Hon hoppades att hon skulle dö.

Till slut bad han att få ta med henne till akuten. När de senare kom dit körde han henne i en rullstol eftersom hon inte kunde gå. Hon berättade på sjukhuset att hon

hade ramlat ned för en trappa när hon burit verktyg. Hon ville inte säga som det var och hon och Omar hade kommit överens om vad de skulle säga. Hon trodde att allt skulle bli värre om hon berättade sanningen. Men till slut blev hon övertalad av sjuksköterskan Lorena att berätta vad som verkligen hänt.

Omar Abumghaiseeb har berättat bl.a. följande.

Allmänt

Han kom till Sverige 2009 och träffade Julinne under 2012. De flyttade ihop i slutet av 2012 när han flyttade tillbaka från Stockholm till Karlstad i Värmland. Under 2013 utsattes han för både ekonomisk och mental prövning. Han arbetade i en biltvätt och blev utsatt för mycket kemikalier och stark kyla. Hans händer blev nedkylda och såriga.

Under 2014 fick han ett arbete på Migrationsverket. De flyttade till Porjus i Norrland och drev ett hotell för flyktingar. Han hade då fått intrycket att Julinne ville göra något av sitt liv, men väl i Porjus började han se en ny sida av henne. De första tre åren av deras förhållande hade hon inga vänner överhuvudtaget. På grund av historier som han hörde av flyktingarna började han drömma mardrömmar om Irak. Han började röka marijuana. Nu har han insett att han egentligen hade behövt annan medicinering.

De delade bostad i Porjus, men Julinne tog inget ansvar för hushållet. Hon ville bara resa utomlands och gå på barer och dricka. Efter en incident där hon skar sig i sina händer uppmanade han henne att flytta tillbaka till Värmland.

Under 2015 nådde trycket på flyktingboendet ”all time high”. Det blev pressande för honom. Argumentationerna mellan honom och Julinne gällande socialt liv och hushåll tilltog och han behövde ”space”. De flyttade tillbaka till Stockholm, men

hittade ingen riktigt lägenhet och därför fick de bo ett tag hos hans bror, Muhair, i stället.

Under de senaste åren blev Julinne ledsen eller asocial om hon ville ha något men inte fick som hon ville. Han visste då inte vad dåligt samvete var, men hon kontrollerade honom på det sättet.

Brodern skrev ett självmordsbrev under 2015 och låste in sig i badrummet, men Omar fick ut honom därifrån och förstod att han aldrig tänkt ta sitt liv. Julinne såg vilket intryck detta gjorde på honom.

Efter att de senare hade bott en period i Saltsjöbaden i Nacka, som de flyttade till vid årsskiftet 2016–2017, fick de tag på en egen gemensam lägenhet i Älta i Nacka. Under det året hade de ett drogberoende och Julinnes antisociala beteende nådde ”all time high”. Att hon nu falskeligen beskyller honom för de gärningar som omfattas av åtalet beror på att det ser bättre ut än sanningen om hennes självskadebeteende. Det är svårt att förklara närmare varför han inte kontaktade läkare angående hennes psykiska problem. Han hade en dålig bild av svensk psykiatri, men vet nu att den bilden var oriktig.

Punkten 1 – misshandel (polishändelsen)

Han varken knuffade eller slog henne den 27 december 2017. Han vet inte om hon skadade knät.

Punkten 2 – grov misshandel (stekpannehändelsen)

Någon gång i april, troligen 2018, berättade Julinne att hon ramlat och brutit armen. Han vet inte om det var en olycka eller för att ha skulle tycka synd om henne. Han har inte gjort något av det som påstås i den punkten.

Punkten 3 – grov misshandel (Finlandsfärjehändelsen)

När de åkte färja till Finland 2019 var Julinne full och hög så hon kan ha skadat sig. I en annan hytt hade de fest och han ville gå på den. Det ville inte Julinne och hon ville inte vara ensam kvar i hytten. Han såg sedan att hon hade skadat handen och hade en svullnad i ansiktet, en bula. Han såg att handleden var svullen. De hade rökt cannabis i hytten. Julinne var full och hög och hade ramlat i badrummet. De hittade på en annan förklaring som de skulle ge hans mamma eftersom det var pinsamt att berätta sanningen.

I september det året – efter dessa händelser – bestämde han sig för att beställa en övervakningskamera för att sätta upp i deras bostad. Han ville inte hamna i en sådan situation som han har hamnat i nu, utan kunna visa att han inte gör sådant som han nu blivit beskylld för. Han hann dock aldrig få kameran.

Punkten 4 – grov misshandel (kabelhändelsen)

Den kabel som åklagaren har visat på ett återopat fotografi brukade Julinne piska sig med när hon var hög. Han har inte sett henne göra detta, men tror det med hänsyn till alla märken som funnits på hennes kropp. Hon kan ha fått inspiration till detta beteende när de tittade på filmen från Irak där människor skadade sig själva.

Punkten 5 – grov misshandel (skohändelsen)

Han har inte gjort något av det som påstås, men de hade haft en diskussion om att röka joint och när hon inte fick som hon ville tog hon av sig skorna och skadade sig själv genom att slå sig själv hårt med en sko i ansiktet och på sidan av ansiktet och stoppa in den i munnen. Han tror att hon fick skadan på ögat i samband med detta. Han ville inte att hon skulle skada sig själv så han försökte stoppa henne och ta ut

skon ur munnen. För att inte skada hennes tänder tryckte han på hennes käkar då han vet att detta gör att man tvingas att gapa.

Punkten 6 – grovt olaga hot (självordshändelsen)

Inget av det som påstås av åklagaren har hänt. Han använde bensin till mopeden. Ibland behövde han blanda om bensinen. Det gjorde han i lägenheten. Man kan inte göra sig av med bensin hur som helst och därför fanns det bensin kvar i lägenheten.

Punkten 7 – synnerligen grov misshandel alternativt grov misshandel (sista händelsen)

Det är mycket smärtsamt för honom att tala om denna händelse. Och den smärta han har åsamkat Julinne kommer han att bära med sig resten av sitt liv.

Hon ville att han skulle göra en joint till henne. Han vägrade detta eftersom de hade mycket jobb framför sig. Senare på kvällen gick han ut för att röka och då ville hon på nytt ha en joint. Hon hotade honom med att hon annars skulle säga till polisen att han gett henne alla de skador som hon fått genom sitt självskadebeteende. Han ”tappade det”, gick och tog ett bälte och slog henne med läderdelen upprepade gånger på kroppen fram och bak och på benen. Han sade till henne att om hon ville skada sig så var det såhär hon skulle göra. Han vet inte varför han tappade fattningen, men han kände det som att han var under press från alla håll. Han kände bara vrede och en lagrad frustration.

Han kastade ifrån sig bältet och tog ett fyrkantigt aluminiumrör för att slå henne med i stället. Han tror att spännet på bältet gick sönder när han kastade bältet. Med röret slog han henne upprepade gånger på höften och en gång i huvudet. När han såg att hon fått skärskador på höften slutade han. När han såg skadan på magen insåg han att han kunde ha orsakat den med röret. Han tror att hon fick skadan på

örat när han slog med bältet. Båda två började gråta. Han tittade på henne och insåg att han åsamkat henne allvarliga skador.

Han vet inte varför han använde bältet och aluminiumröret, men det kana vara för att hon själv tidigare slagit sig med den typen av föremål. Det pågick under 10–15 minuter.

Han ville köra henne till akuten, men hon sade nej med motivering att polisen då skulle gripa honom. Han sade att han inte brydde sig om detta. Han duschade av henne och behandlade hennes sår. Då såg han att hon hade fått ”fruktansvärda” skador. Han såg skador på hennes huvud och öra. Men vissa skador, t.ex. blåmärken på benen, piskmärken på ryggen, skadan på ögat och flertalet blåmärken i ansiktet hade hon sedan tidigare.

De rökte en joint och Julinne mådde mycket illa efter det. Hon blev sjukare och sjukare och han bad att få ta henne till sjukhuset, men hon bad att de skulle vänta till nästa dag. Julinne grät intensivt, vilket även han gjorde.

De hittade tillsammans på förklaringen om att Julinne ramlat i trappan och skadat sig. Det var dumt.

När de kom till sjukhuset var det kallt så han drog upp sina händer i tröjärmarna, det var inte för att gömma sina händer. Han hade skador på händerna, men dessa hade han fått när han mekat med sin moped.

Han gjorde däremot inget av det övriga som påstås under denna punkt. Hon förlorade medvetandet den 11 september 2019 för att hon inte hade ätit men rök en stor joint.

Rättsintyget:

Intyget är daterat den 10 oktober 2019 och upprättat, efter rättsmedicinsk kroppsundersökning av Julinne Piper den 16 september 2019. Rättsläkaren Cecilia Besev Swing har genomfört undersökningen och upprättat intyget. Hon har haft tillgång till polishandlingar, patientjournaler och bildmaterial bestående av fotografier tagna på målsäganden på sjukhus, dock oklart när. Rättsläkaren har som bakgrundinformation i intyget redovisat sammanfattningar av dessa handlingar samt av vad målsäganden berättat vid undersökningen. I intyget finns även ett undersökningsprotokoll, ett utlåtande och en fotodokumentation gjord av rättsläkaren.

Av utlåtandet i rättsintyget framgår att det funnits två frakturer, en läkt och en ”stadd i läkning”, på vänster armbågsben, läkta revbensfrakturer samt frakturer på ländkotornas tagguskott. Vidare fanns ett stort antal hudavskrapningar och blåmärken på huvudet/i ansiktet, på halsen, på armarna, på benen och på resten av kroppen, även skador i hårbotten och på ett öga och ett öra. Vid undersökningen noterades också brott på tandemaljen på en framtand samt små munslemhinnisar. På huvudet saknades det fläckvis hår. Fynden syns på de till utlåtandet bifogade fotografierna.

När det gäller skadornas uppkomstsätt har Cecilia Besev Swing antecknat i intyget att den samlade och omfattande skadebilden talade starkt för att skadorna, till merparten, har uppkommit genom en annan persons upprepade slag, delvis med tillhygge, exempelvis de metallkonsoller och /eller metallstänger som hade visats upp. Vissa av blåmärkena företedde enligt Cecilia Besev Swing ett utseende som talade för att de ”utgjorts” av upprepade bett. En sårskada på bukens vänstra sida var förenlig med att den uppkommit genom stickande med eggförsatt föremål. Den samlade skadebilden talade enligt rättsläkaren emot att det var självtillfogade skador. Avsaknaden av hår är enligt intyget ett svårvärderat fynd då det finns sjukdomstillstånd som ger fläckvis hårbortfall.

Med avseende på skadornas ålder har Cecilia Besev Swing antecknat att det generellt är vanskligt att åldersbestämma blåmärken. Det föreligger variationer i blåmärkens naturalförlopp såväl ”inom en individ” som mellan individer. Blåmärkena har dock enligt hennes bedömning uppkommit inom loppet av ett par veckor. Hudskadorna företedde enligt intyget ett utseende som starkt talade för att de var av olika åldrar och att de hade uppkommit vid flera, upprepade skadetillfällen över tid. Detta betyder enligt en förklaring i intyget bl.a. att sannolikheten för att det förhåller sig på ett alternativt sätt är mycket liten. Frakturerna har enligt rättsläkarens bedömning uppkommit åtminstone några veckor före Julinne Pipers ankomst till sjukhuset.

Beträffande skadornas svårighetsgrad har Cecilia Besev Swing i intyget antecknat bl.a. att skadorna var svåra, men inte livshotande. Men allmänt gäller att om en individ, till följd av åtstramande våld runt halsen, förlorar medvetandet har individen, enligt vad som sägs i utlåtandet, befunnit sig i ett livshotande tillstånd.

Rättsläkaren Cecilia Besev Swing har i sitt vittnesmål i tingsrätten fått frågor om sina iakttagelser vid kroppsundersökningen och det hon antecknat i intyget. Hon har därvid i allt väsentligt upprepat det hon där gett uttryck för. Hon har berättat bl.a. följande.

Hon träffade Julinne Piper den 16 september 2019 och såg att det var frågan om en omfattande skadebild. I obduktionsverksamhet kan man se skadebilder som är lika illa, men för att vara ”klinisk” verksamhet, dvs. när den undersökte lever, var det nog den mest omfattande skadebild hon sett.

Det är svårt att säga hur gammal en fraktur är när den läkt, men inga av de frakturer hon iakttog på Julinne Piper var färska. De skadorna var åtminstone 2–3 veckor gamla. Hennes bedömning är att skadorna hade uppstått genom trubbigt våld; det

kan ha rört sig om en stekpanna eller ett kamerastativ. Hon kan inte utesluta att munslēmhinnesår kan uppstå genom en sko mot munnen. En sådan skada kan även uppstå genom ett slag med en hand, men inte genom att man biter sig själv. Skadan i ögat, som var en blödning, kan ha orsakats av trubbigt våld, men också spontant. Sårskadan på magen såg inte färsk ut då den var något intorkad i kanterna. Handskadornas utseende rimmar med eller kan stämma med utövandet av våld med det fotograferade aluminiumröret eller bältet. Hon har dock svårt att se att det aluminiumröret skulle kunna åstadkomma en sådan sårskada som Julinne Piper hade på magen. Och hennes samlade bedömning är att det är högst osannolikt att man själv kan åsamka sig den typen av skador som Julinne Piper hade, även de på ryggen. Om man svimmar av när någon tar ett strypgrepp runt halsen finns det en risk för att man förlorar livet, det är livshotande.

DOMSKÄL

Skulldelen

Några allmänna utgångspunkter för bevisvärderingen målet

I brottmål är det åklagaren, eller målsäganden, som har bevisbördan. För en fällande dom krävs det att det är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till den eller de gärningar som ligger till grund för åtalet. Den osäkerhet som får finnas, får med andra ord inte inrymma tvivel som kan anses rimliga; det ska vara praktiskt sett uteslutet att det förhåller sig på något annat sätt än såsom åklagaren har hävdad. Detta är ett högt ställt beviskrav.

I mål av detta slag saknas det inte sällan direkta vittnen till de gärningar som påstås i åtalet. Bevisningen består då i huvudsak av parternas egna berättelser, indirekt vittnesbevisning samt rättsintyg och annan skriftlig bevisning. Att det saknas direkta vittnesberättelser till stöd för åtalet hindrar inte att bevisningen kan

vara tillräcklig för en fällande dom. En alltigenom trovärdig målsägande vars uppgifter man kan sätta tro till kan, i förening med vad som i övrigt framkommit i målet, vara tillräckligt.

Om det sammanvägda värdet av den bevisning som åklagaren har åberopat emellertid inte är så högt att bevisningen, bedömd för sig, räcker för att ett åtal ska kunna anses styrkt ska den tilltalade frikännas redan på denna grund. Det är alltså först om åklagarens bevisning är så robust och stark att den i sig når upp till den nivå som krävs för en fällande dom som den tilltalades berättelse och den bevisning som stöder denna måste granskas. Anses vid en sådan granskning det som läggs den tilltalade till last motbevisat ska åtalet ogillas. Åtalet ska ogillas också om den tilltalades berättelse och annan bevisning som har åberopats mot bevis temat tar sådan kraft från de bevis fakta som talar för temat, att beviskravet inte är uppnått.

Tingsrätten bedömning

Till att börja med kan det konstateras att Omar Abumghaiseeb, när det gäller punkten 7, har erkänt att han har slagit målsäganden med ett bälte på kroppen och med ett aluminiumrör på kroppen och i huvudet så att hon har fått allvarliga skador på kroppen och i huvudet. Detta erkännande har vunnit stöd av utredningen i övrigt och åtalet är därför styrkt så långt.

När det gäller övriga delar av åtalet har målsäganden Julinne Piper lämnat en synnerligen trovärdig berättelse. Hon har detaljerat och mycket inlevelsefullt och känslösamt, men ändå relativt kontrollerat, berättat om ett sådant handlande från Omar Abumghaiseeb som åklagaren har velat lägga honom till last. Hon har varit noggrann med att säga när hon inte riktigt minns vad som hänt, eller när det hänt, och i övriga delar har det inte framkommit några skäl under förhöret att ifrågasätta tillförlitligheten av hennes uppgifter.

Julinne Pipers uppgifter har dessutom, särskilt med avseende på händelsen under punkten 7 men även de påstådda händelserna under punkterna 4–6, fått stöd av rättsintyget och åberopade fotografier efter undersökning den 16 september. Dessa händelser ligger i tiden fr.o.m. den 3 juli 2019 t.o.m. den 12 september 2019.

När det gäller uppkomstsättet för de skador rättsläkaren Cecilia Besev Swing kunnat identifiera har hon i rättsintyget antecknat att den samlade och omfattande skadebilden starkt talade för att skadorna, till merparten, hade uppkommit genom en annan persons upprepade slag, delvis med tillhygge, exempelvis de metallkonsoller och /eller metallstänger som hade visats upp. En sårskada på bukens vänstra sida var förenlig med att den uppkommit genom stickande med eggförsedd föremål. Den samlade skadebilden talade enligt rättsläkaren emot att det var självtillfogade skador.

Med avseende på skadornas ålder framgår av rättsintyget att blåmärkena, enligt Cecilia Besev Swings bedömning, uppkommit inom loppet av ett par veckor. Hudskadorna företedde enligt intyget ett utseende som starkt talade för att de var av olika åldrar och att de hade uppkommit vid flera, upprepade skadetillfällen över tid. Detta betyder enligt en förklaring i intyget bl.a. att sannolikheten för att det förhåller sig på ett alternativt sätt är mycket liten. Frakturerna har enligt rättsläkarens bedömning uppkommit åtminstone några veckor före Julinne Pipers ankomst till sjukhuset. Även Martin Östberg, läkare och specialist på akutsjukvård på Södersjukhuset i Stockholm, har vittnat om att Julinnes skador gav intryck av att ha olika åldrar.

Cecilia Besev Swing har uppgett att man i obduktionsverksamhet kan se skadebilder som är lika illa som i detta fall, men för att vara ”klinisk” verksamhet, dvs. när den undersökte lever, var det nog den mest omfattande skadebild hon sett. Hon har vidare uppgett bl.a. att hon har svårt att se att det aktuella aluminiumröret skulle kunna åstadkomma en sådan sårskada som Julinne Piper hade på magen. Och

hennes samlade bedömning är att det är högst osannolikt att man själv kan åsamka sig den typen av skador som Julinne Piper hade, även de på ryggen.

NFC har undersökt den kniv som beslagtogs efter händelsen under punkten 7. Efter en underökning av sekret på egg och spets på kniven har NFC i utlåtande uppgett att resultaten talar extremt starkt för att DNA:t kommer från Julinne Piper (Grad +4) om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. På bladet påvisades blod och undersökningsresultaten talar enligt NFC starkt (Grad +3) för att blodet kommer från Julinne Piper om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. Resultaten talar extremt starkt (Grad -4) för att det inte kommer från Omar Abumghaiseeb.

Vid en samlad bedömning av bevisningen kommer tingsrätten därför med avseende på dessa punkter, dvs. 4–7, fram till att åklagarens bevisning är så robust och stark att den i sig når upp till den nivå som krävs för en fällande dom i och för sig.

När det gäller punkten 1, polishändelsen, har Victor Herrlin, som bodde granne med dem på Stensövägen i Älta, i vittnesmål uppgett att han den 27 december 2017 hörde vad han uppfattade som ett bråk i deras lägenhet, men inget vanligt bråk. Han hörde en man skrika och det lät som vrål och som att han rev ned saker i lägenheten. Enligt Victor Herrlin lät det som att han slog henne och att hon grät. Det var då han ringde polisen. Michelle Baraz jobbade som polis och kom till platsen. Hon såg skador på Julinne Piper, men hon sa att hon hade gått in i något. Enligt Michelle Baraz stämde detta inte med den skadebild hon såg. Hon kände att något var fel. Även i den delen får sålunda målsägandens berättelse stöd av den övriga utredningen i målet.

Innan målsägandens berättelse kan ligga till grund för en rättslig bedömning av vad som har hänt måste därmed i enlighet med vad som tidigare sagts Omar

Abumghaisebs berättelse och de omständigheter som han har åberopat granskas och beaktas.

Omar Abumghaisebs har å sin sida lämnat en berättelse som i viktiga delar är långsökt och svår att ta till sig. Han har till exempel hävdad att hon har åsamkat sig de omfattande skadorna genom ett självskaðebeteende, något som ifrågasatts av rättsläkaren. Även tingsrätten har svårt att fästa tro till en sådan förklaring när det gäller skador av den omfattning som nu är aktuell. Vidare har han uppgett att han inte ville ta Julinne Piper till läkare för självskaðeproblem för att han inte trodde på den svenska psykiatrin, vilket också framstår som märkligt och långsökt om beteendet fick så långtgående konsekvenser som han hävdad. Till det som nu sagts kommer vidare att Julinne Piper enligt honom kan ha inspirerats till ett omfattande självskaðebeteende av en film från Irak, visande människor som skadar sig själva, vilket tingsrätten för sin del tvivlar på.

Enligt tingsrätten har Omar Abumghaiseeb helt enkelt lämnat en berättelse som inte på något sätt begränsar värdet av den bevisning som har åberopats av åklagaren. Omar Abumghaisebs berättelse förtjänar inte tilltro utan i stället är det Julinne Pipers berättelse om vad som faktiskt har hänt som ska ligga till grund för tingsrättens rättsliga bedömning. Enligt tingsrätten måste i ett sådant mål som nu är för handen göras en sammantagen bedömning av bevisläget och anledning saknas, mot bakgrund av vad som nu sagts om Julinne Pipers trovärdighet, att ifrågasätta hennes uppgifter när det gäller punkterna 1–3. Även där är det sålunda hennes berättelse som ska ligga till grund för tingsrättens rättsliga prövning.

Julinne Piper har varit osäker på om hon fått en fraktur i armen av den händelse som omfattas av punkten 3 (Finlandsfärjehändelsen) och inte heller utredningen i övrigt har gett ett tillräckligt tydligt stöd för att det ska anses ha skett. Hon har inte heller sagt att Omar Abumghaiseeb slagit henne i ansiktet i samband med händelsen i punkten 4 (kabelhändelsen). Därmed kan inte heller det anses styrkt. Under den

punkten kan det vidare konstateras att sekvensen där hon tvingats ha en kabel runt halsen inte har påståtts åstadkomma skada, sjukdom eller smärta eller försätta henne i vanmakt eller något sådant tillstånd varför det inte torde kunna ses som misshandel i sig. Utan justering av åtalet har någon annan rubricering av det momentet inte heller aktualiserats. I övriga delar av punkterna 1–7 har åklagaren styrkt det faktiska händelseförloppet.

Var och en av gärningarna under punkterna 1–6 ska på de grunder som åberopats av åklagaren rubriceras på det sätt som åklagare gjort i åtalet. När det gäller det grova olaga hotet ska särskilt nämnas den psykologiska råhet han visat mot henne och den dödsångest som hon otvetydigt har känt under det utdragna förloppet.

När det gäller punkten 7 kan tingsrätten konstatera bl.a. att det rör sig om ett utdraget handlande av en man mot en kvinna i deras gemensamma hem, att han har använt tillhyggen, att hon har tvingats att vara helt naken och oskyddad under den mycket svåra och utdragna misshandeln, att detta naturligtvis inte bara har varit mycket smärtsamt utan också synnerligen förnedrande och kränkande för henne samt att hela misshandeln har haft ett förlopp som närmast måste jämföras med tortyr. Enligt tingsrätten kan den gärningen därför inte rubriceras på något annat sätt än som synnerligen grov misshandel.

När det gäller så allvarliga brott som synnerligen grov misshandel och grov misshandel är utgångspunkten att det ska dömas särskilt, dvs. i brottskonkurrens, för de brotten om det samtidigt har åtalats för grov kvinnofridskränkning. Frågan är då om Omar Abumghaiseeb utöver de gärningarna, såsom åklagaren påstått, gjort sig skyldig även till grov kvinnofridskränkning. Bestämmelsen om grov kvinnofridskränkning kräver att det är frågan om en upprepad kränkning och detta innebär att det måste röra sig om flera gärningar. Enligt förarbetena till bestämmelsen måste det vara flera än två gärningar, dvs. minst tre, för att konstituera ett sådant brott.

Utöver synnerligen grov misshandel och grov misshandel rör det sig här om två punkter som avser misshandel och en som avser grovt olaga hot. För det fall samtliga dessa är styrkta skulle det alltså kunna dömas för grov kvinnofrids-kränkning i konkurrens med de tidigare nämnda brotten. En av punkterna (punkten 8) avser misshandel genom att Omar Abumghaiseeb vid ett stort antal tillfällen mellan den 27 december 2017 och den 12 september 2019 ska ha slagit och sparkat Julinne Piper i ansikte, huvud och på kropp så att detta lett till smärta och skador.

Högsta domstolen har i NJA 2004 s. 437 uttalat att det till grund för en fällande dom med avseende på grov kvinnofridskränkning kan vara godtagbart att, förutom vissa detaljerat och tidsbestämda gärningar, lägga gärningar av likartat slag som begåtts under en viss tidperiod och där det hålls mera öppet exakt tidpunkt, plats och kanske även tillvägagångssätt för respektive gärning. Och i detta fall finns det onekligen en del som talar för att det har förekommit ett antal slag och sparkar som inte redan omfattas av punkterna 1–7. De uppgifter som har kommit fram i det avseendet måste emellertid anses vara så oprecisa att det inte går att avgöra om de redan ingår i någon av de övriga punkterna eller inte. I fall då det som kommit fram har varit något mera konkret och identifierbart förefaller det som att de slagen och sparkarna ligger i tiden före den 27 december 2017. Då omfattas de med andra ord inte av åtalet. Påståendet under punkten 8 måste därför ogillas och det ska inte dömas för grov kvinnofridskränkning utan, utöver synnerligen grov misshandel och grov misshandel, för misshandel (punkten 1) och grovt olaga hot (punkten 6).

Påföljdsdelen

Omar Abumghaiseeb är 35 år gammal och förekommer tidigare under ett avsnitt i belastningsregistret. Han godkände den 11 januari 2018 ett strafföreläggande avseende rattfylleri, begånget i december 2017 och fick för det betala dagsböter.

Omar Abumghaiseeb döms nu för ett fall av synnerligen grov misshandel, fyra fall av grov misshandel, ett fall av misshandel av normalgraden och ett fall av grovt olaga hot. De brott som i påföljdshänseende är av störst betydelse är den synnerligen grova misshandeln, därefter de grova misshandelsbrotten. För synnerligen grov misshandel är som påföljd föreskrivet fängelse i lägst fem år och högst tio år. För grov misshandel ska dömas till fängelse i lägst ett år och sex månader och högst sex år. För misshandel av normalgraden ska dömas till fängelse i högst två år och för grovt olaga hot till fängelse i lägst nio månader och högst fyra år.

Utgångspunkten är att rätten vid val av påföljd ska fästa särskilt avseende vid omständigheter som talar för en lindrigare påföljd än fängelse. I detta fall rör det sig emellertid om brottslighet med ett mycket högt straff- respektive artvärde. Minimistraffet för synnerligen grov misshandel är som nyss nämnts fem års fängelse och för de grova misshandelsgärningarna, fyra stycken, ett år och sex månader. Den synnerligen grova misshandeln har i detta fall ett straffmättningsvärde på fem års fängelse och var och en av de grova misshandelsgärningarna ligger på ett år och sex månader. Till det ska läggas att det grova olaga hotet visat prov på en påfallande råhet och hänsynslöshet varför det enligt tingsrätten är av ett mycket allvarligt slag. Straffvärdet av det brottet ligger därför på minst ett års fängelse.

Med tillämpning av den princip som gäller för bestämmande av ett gemensamt straff för flera brott kommer tingsrätten fram till att den samlade brottsligheten har ett straffmättningsvärde på åtta års fängelse. Tingsrätten har därvid även beaktat bestämmelsen i 29 kap. 1 § andra stycket andra meningen brottsbalken, enligt vilken det vid bedömningen av straffvärdet ska beaktas särskilt om gärningen inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person.

Ett så högt straff- respektive artvärde som det nu är fråga om bryter den tidigare nämnda presumptionen för en lindrigare påföljd än fängelse och någon annan påföljd

än fängelse kan i detta fall inte komma i fråga. Omar Abumghaiseeb ska dömas till fängelse och straffets längd ska bestämmas till åtta år.

Skadestånd

Med anledning av de brott Omar Abumghaiseeb nu döms för ska han utge skadestånd till Julinne Piper för kränkning och sveda och värk.

Av de 200 000 kr hon har yrkat för kränkning avser 100 000 kr synnerligen grov misshandel. Han döms för det brottet. 100 000 kr har stöd i praxis och är skäligt. Yrkandet i den delen ska därför bifallas. Eftersom punkten 8 ogillas är det skäligt att hon för återstående delar tillerkänns 80 000 kr. Sammanlagt ska alltså Omar Abumghaiseeb utge ersättning med 180 000 kr för kränkning.

Enligt tingsrätten finns det mot bakgrund av vad som har framkommit om brottsligheten, och de psykiska och fysiska verkningar den har haft på Julinne Piper, vidare grund att tillerkänna henne ersättning för sveda och värk. Efter polishändelsen tog det ca tre månader fram till Stekpannehändelsen vilket är en skälig ersättningsperiod. Den senare händelsen ledde till en fraktur på underarmen och yrkandet där avser resten av 2018, vilket också är skäligt. Omar Abumghaiseeb ska därför utge ersättning till Julinne Piper med 2 500 kr i månaden för 2018, dvs. totalt 30 000 kr.

Därefter dröjde det till juli månad 2019 innan nästa styrkta händelse inträffade och för tiden efter det har yrkats 1 300 kr i månaden fram till sista händelsen (2,5 mån x 1 300 kr = 3 250 kr). Från och med den sista händelsen har det efter justering yrkats, och medgivits, 2 500 kr i månaden (2 mån x 2 500 kr = 5 000 kr). Dessa yrkanden är skäliga och ska bifallas. Till de 30 000 kr ska alltså läggas 8 250 (3 250 kr + 5 000 kr).

Anledning saknas enligt tingsrätten att jämka det skadestånd som ska ges ut. Vid den bedömningen har tingsrätten inte endast beaktat Omar Abumghaiseeb's ekonomiska förhållanden, utan även Julinne Pipers behov av skadeståndet och övriga omständigheter knutna till de händelser som betingat skadestånd.

Totalt för kränkning och sveda och värk ska Omar Abumghaiseeb alltså utge 218 250 kr. Räntheyrskandet är lagligen grundat och ska bifallas.

Häktning

Omar Abumghaiseeb ska på grund av risk för fortsatt brottslighet vara häktad till dess att domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Övriga frågor

Omar Abumghaiseeb ska åläggas att betala lagstadgad avgift på 800 kr till brottsofferfonden.

De ersättningar som begärts av den offentliga försvararen och målsägandebiträdet är skäliga och ska utgå. Omar Abumghaiseeb döms nu till ett långt fängelsestraff och därför kan den kostnaden stanna på staten

NACKA TINGSRÄTT

DOM
2019-12-03

B 6192-19

Avdelning 1

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se domsbilaga 3 (TR-01)

Ett eventuellt överklagande ska, med hänsyn till mellankommande helg, ha kommit in till tingsrätten senast den 27 december 2019 och vara ställt till Svea hovrätt.

Thomas Strömgren

I avgörandet har deltagit chefsrådmannen Thomas Strömgren och tre nämndemän.
Rätten är enig.



Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19840818-9077	Datum för dom/beslut 2019-12-03
Efternamn Abumghaiseeb	Förnamn Omar

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)

2019-09-12	
------------	--

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

- Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

- Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

Postadress

Box 69
131 07 Nacka

Besöksadress

Sicklastråket 1

Telefon

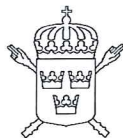
08-561 656 10

Telefax

E-post: nacka.tingsratt.avdelning1@dom.se
www.nackatingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag
08:00-16:30



ÅKLAGARMYNDIGHETEN
 Åklagarområde Stockholm
 Söderorts åklagarkammare i Stockholm
 Kammaråklagare Carolin Hagvil

Ansökan om stämning

2019-11-07

Sida 1(6)
 Handling 117
 Ärende AM-123205-19
 Handläggare 105-6

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

NACKA TINGSRÄTT

Avdelning 1

NACKA TINGSRÄTT

Avdelning 1 2019-11-20

MÅLNR: B 6192-19

INKOM: 2019-11-07

MÅLNR: B 6192-19

AKTBIL: 34

Häktat
 Åklagarbundet

Nacka tingsrätt
 Allmänna, Avdelning 1
 Box 69
 131 07 NACKA

TR mål: B 6192-19
 Handl.: VÅLD

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
	Abumghaiseeb, Omar			
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19840818-9077	Sverige		Engelska, Kommer Från Irak
	Adress			
	Stensövägen 6 Lgh 1411 138 30 ÄLTA			
Offentlig försvarare/ombud				
Fahmy, Sara, Kornhamngatan 57, 111 27 STOCKHOLM				
Frihetsberövande m.m.				
- Gripen 2019-09-12, Anhållen 2019-09-12, Häktad 2019-09-15.				
Delgivningsuppgifter				

Ansvarsyrkanden m.m.

**GROV KVINNOFRIDSKRÄNKNING, SYNNERLIGEN GROV
 MISSHANDEL och GROV MISSHANDEL (5000-K1141733-19)**

Målsägande

Julinne Yade Synnöve Piper som företräds av målsägandebiträde: Silvia Ingolfsdottir Åkermark, c/o Brottsbyrån advokaterna Åkermark & Lodin AB, Parmmätargatan 7, 112 24 STOCKHOLM

Gärning

Omar Abumghaiseeb har under tiden 1 december 2017 till den 12 september 2019 begått följande brottsliga gärningar mot Julinne Piper som han var sambo med.

1. **Misshandel** genom att Omar Abumghaiseeb har puttat Julinne så att hon föll till golvet och fick ont och svullnad i ett knä och han har slagit sparkat henne på kroppen så hon fick ont. Det hände den 27 december 2017 på Stensövägen i Älta, Nacka kommun.
 (Polishändelsen)

2. **Grov misshandel** genom att Omar Abumghaiseeb har slagit Julinne med en stekpanna på armen så att hon fick ont och en fraktur på armen. Det hände på Stensövägen i Älta, Nacka kommun, någon gång mellan den 10 mars och den 5 april 2018.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom Omar Abumghaiseeb orsakade Julinne svår kroppsskada och visade särskild hänsynslöshet och råhet genom sitt tillvägagångssätt.
(*Stekpannehändelsen*)

3. **Grov misshandel** genom att Omar Abumghaiseeb har slagit Julinne i ansiktet och på kroppen med sina händer så att hon fick ont, bula i pannan och blödde ur näsa och mun, han har slagit henne på kroppen med ett kamerastativ så att hon fick ont, en sårskada på handen och en fraktur i armen, och han har tagit stryptag runt hennes hals så att hon förlorade medvetandet. Det hände den 3 juli 2019 i en hytt på en färja från Sverige till Finland.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom Omar Abumghaiseeb orsakade Julinne svår kroppsskada och visade särskild hänsynslöshet och råhet genom sitt tillvägagångssätt.
(*Finlandsfärjehändelsen*)

4. **Grov misshandel** genom att Omar Abumghaiseeb har slagit Julinne i ansiktet med sina händer så hon fick ont och han har piskat henne med en kabel på kroppen så hon fick ont och sårskador på kroppen och han har tvingat henne att ha kabeln runt halsen. Det hände någon gång mellan den 19 augusti 2019 och den 9 september 2019 på Stensövägen i Älta, Nacka kommun.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom Omar Abumghaiseeb visade särskild hänsynslöshet och råhet genom sitt tillvägagångssätt.
(*Kabelhändelsen*)

5. **Grov misshandel** genom att Omar Abumghaiseeb har slagit Julinne i ansiktet med sina händer och med hennes egen sko och han har stoppat skon i hennes mun så att hon fått ont ~~fraktur~~ på näsan och blödde ur näsa och mun. Det hände någon gång mellan den 2 och 9 september 2019 på Stensövägen i Älta, Nacka kommun.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom Omar Abumghaiseeb orsakade Julinne svår kroppsskada och visade särskild hänsynslöshet och råhet genom sitt tillvägagångssätt.
(*Skohändelsen*)

6. **Grovt olaga hot** genom att Omar ~~har~~ Abumghaiseeb har sagt att Julinne ska dö genom att han ska hälla bensin över henne och att hon ska tända eld på sig själv. Han har i samband med uttalandet fyllt en petflaska med bensin, förmått henne att sätta på sig en klänning, förmått henne att skriva ett självmordsbrev och tagit ett tag om hennes hals. Han har sedan tagit fram en kniv och sagt att hon får hugga eller skära sig själv. Hotet var sånt att Julinne kunde förväntas känna allvarlig rädsla för sin personliga säkerhet. Det hände någon gång den 9-11 september 2019 på Stensövägen i Älta, Nacka kommun.

Brottet ska bedömas som grovt då det varit av allvarligt slag och särskilt hänsynslöst.

(Självmordshändelsen)

7. **Synnerligen grov misshandel alternativt grov misshandel** genom att Omar Abumghaiseeb har slagit Julinne i ansiktet, huvudet och örat med sina händer så hon fick ont och skador i ansiktet och på örat, han har slagit henne med ett bälte på kroppen så att hon fick ont och skador på kroppen, han har slagit henne med ett aluminiumrör på kroppen och i huvudet så att hon fick ont och skador på kropp och på huvud, han har tagit stryptag runt hennes hals så hon förlorade medvetandet, han har dragit henne i håret så att hår lossnat, han har sparkat henne i magen så hon fick ont och han har huggit med en kniv mot henne som stuckit henne i buken så att hon fick ont och en sårskada. Det hände den 11-12 september 2019 på Stensövägen i Älta, Nacka kommun.

Brottet bör bedömas som synnerligen grovt eftersom Omar Abumghaiseeb orsakade Julinne svåra kroppsskador, synnerligt lidande och då han visade synnerlig hänsynslöshet.

Brottet bör i vart fall bedömas som grovt eftersom Omar Abumghaiseeb orsakade Julinne svåra kroppsskador och visade särskild hänsynslöshet och råhet genom sitt tillvägagångssätt.

(Sista händelsen)

8. **Misshandel** genom att Omar Abumghaiseeb **vid ett stort antal tillfällen** under perioden 27 december 2017 till 12 september 2019, på Stensövägen i Älta, slagit och sparkat Julinne i ansikte, huvud och på kropp så att hon fått ont och skador i form av blåmärken, sårskador, ~~revbens~~frakturer och blödning i ögat.

Omar Abumghaiseeb begick samtliga gärningar med uppsåt.

Varje gärning var ett led i en upprepad kränkning av Julinnes integritet och gärningarna var också sådana att de kunde förväntas allvarligt skada hennes självkänsla.

Lagrum

4 kap 4 § brottsbalken

3 kap 6 § brottsbalken

4 kap 5 § brottsbalken

Bevisning

Muntlig bevisning

Förhör med målsägande Julinne Piper.

Förhör med Omar Abumghaiseb.

Vittnesförhör med läkaren Martin Östberg angående hans iakttagelser av Omar Abumghaiseb och Julinne på SÖS-akuten till styrkande av gärningarna och grov kvinnofridskränkning.

Vittnesförhör med undersköterskan Lorena Aviles Diaz angående hennes iakttagelser av och kontakter med Julinne till styrkande av hennes trovärdighet och grov kvinnofridskränkning.

Vittnesförhör med polisen Andreas Hedlund angående hans iakttagelser av Omar Abumghaiseb på SÖS-akuten till styrkande av att Omar dolde sina skadade händer.

Vittnesförhör med rättsläkare Cecilia Besev Swing angående hennes iakttagelser vid undersökning av Julinne till styrkande av Julinnes skador och gärningarna.

Vittnesförhör med Victor Herrlin, boende på Stensövägen i Älta den 27 december 2017, angående hans iakttagelser den 27 december 2017 och vid andra tillfällen till styrkande av punkt 1 och även till styrkande av grov kvinnofridskränkning.

Vittnesförhör med polisen Michelle Barazi angående henne sina iakttagelser av Julinne och Omar den 27 december 2017 till styrkande av punkt 1 och till styrkande av grov kvinnofridskränkning.

Vittnesförhör med Julinnes mamma Marlene Piper Ekström angående hennes iakttagelser av och kontakter med Julinne och Omar till styrkande av punkt 2 och till styrkande av grov kvinnofridskränkning.

Vittnesförhör med Omars bror Muhair Abumghaiseeb angående hans kännedom om punkt 3 och hans kännedom om Julinne och Omars relation.

Skriftlig bevisning

Händelserapport 12 september 2019 till styrkande av att polis larmades av sjukvården pga Julinnes skador och Omars beteende, s. s. 3-5 i fup.

Bilder på Omar Abumghaiseeb's händer i samband med gripandet den 12 september 2019 till styrkande av att han hade skador på händerna, s 580-597 i fup.

Bilder på Julinne Piper i samband med besöket på SÖS 12 september 2019 till styrkande av hennes skador, s 336-360 i fup.

Journalanteckningar och rättsintyg till styrkande av Julinnes skador, uppkomstsätt, ålder och svårighetsgrad, s. 366-446 i fup.

Händelserapport 27 december 2017 på Stensövägen i Älta till styrkande av punkt 1, s 11-12 i fup.

Avrapporteringspm avseende iakttagna skador på Julinne upprättad av polisen Michelle Barazi den 27 december 2017 till styrkande av punkt 1 och till styrkande av grov kvinnofridskränkning, s. 10 i fup.

Protokoll över platsundersökning av Stensövägen i Älta inklusive bilder till styrkande av brottsplatsen Stensövägen i Älta, att någon vid flera tillfällen varit skadad och blött i lägenheten och till styrkande av brottsverktyg i punkterna 4, 6 och 7, 469-535 i fup.

Sakkunnigutlåtande från NFC (delredovisning 3) till styrkande av att huvuddelen av det blod som påträffats på brottsplatsen Stensövägen i Älta under platsundersökningen ovan kommer från Julinne Piper, s. 571-579 i fup.

Blodbildsanalys på Stensövägen i Älta till styrkande av att var i lägenheten och på vilken höjd Julinne befunnit sig vid vissa tillfällen då hon utsatts för våld, s. 538-560 i fup.

Sakkunnigutlåtande från NFC (delredovisning 1) till styrkande av punkt 6 då vätska i petplaska är bensin, s 566-568 i fup.

Sms mellan Julinne och väninnan Rita till styrkande av målsägandes trovärdighet och till styrkande av grov kvinnofridskränkning, s. 598 i fup.

Sms från Julinne till Omar på SöS till styrkande av grov kvinnofridskränkning, s 599 i fup.

Bild på Julinnes sko, s 121 i tillägg 1.

Handläggning

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen 3 ½ dag fördelad enligt följande:

- Sakframställan mm ½ dag
- Förhör med målsägande 1 dag.
- Förhör med tilltalad 1 dag.
- Förhör med vittnen ½-dag.
- Pläderingar ½ dag.

Följande dagar föreslås för förhandling: 13, 14, 15 (halva), 19 november 2019.

Den tilltalade behöver engelsk tolk.



Johan Åkermark | Silvia Ingolfssdottir Åkermark | Marcus Lodin
 Ingrid Elovsson | Carl-Albin Rudolfsson | Mehrnoosh Aknooni Ficks
 Carl von Feilitzen | Juni Livion

NACKA TINGSRÄTT
 Avdelning 1

MÅLNR: 2019-11-11
 MÅLNR: B 6192-19
 AKTBIL: 62

Nacka tingsrätt

Avdelning 1

**Angående mål nr B 6192–19; City åklagarkammare i Stockholm./. Omar Abumghaiseeb
 angående grov kvinnofridskränkning, synnerligen grov misshandel och grov misshandel**

I egenskap av målsägandebiträde för Julinne Piper får jag härmed anmäla att hon biträder åtalet samt gentemot Omar Abumghaiseeb framställa följande skadeståndsanspråk.

Yrkanden

Målsäganden biträder åtalet och yrkar att tingsrätten förpliktar Omar Abumghaiseeb att till henne utge skadestånd med totalt **243 650 kr** jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 12 september 2019 till dess full betalning sker. Beloppet fördelar sig enligt följande.

Kränkning av den personliga integriteten jämlikt skadeståndslagen 2 kap 3 §	200 000 kr
Sveda och värk jämlikt skadeståndslagen 5 kap 1 §	43 650 kr

Grunder

Yrkandena grundar sig på den brottslighet som Omar Abumghaiseeb har åtalats för i målet enligt åtalpunkterna 1–8 och på den kränkning och personskada i form av psykiskt och fysiskt lidande som han därmed orsakat målsäganden.

Ersättning för sveda och värk

Målsäganden har till följd av gärningarna orsakats fysiskt och psykiskt lidande under tiden 2017-12-27 till 2019-11-13. Beloppet har beräknats enligt följande:

År 2018: 12 månader à 2 500 kr = 30 000 kr

År 2019: 10,5 månader à 1 300 kr = 13 650 kr

Bevisning

Målsäganden åberopar samma bevisning som åklagaren, dock även till styrkande av det yrkade skadeståndet.

Stockholm den 11 november 2019

Silvia Ingolfssdottir Åkermark



Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd.

Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.